

Marcellus

Tv-gids

De tv-gids lees ik aan het einde van de week, net voordat hij bij het oud papier belandt. Dat is een merkwaardige gewoonte, ik weet het. Wat heeft het voor zin om te weten wat er geweest is en wat je toch niet meer kunt zien? Kun je niet beter vooraf kijken wat er op tv komt?

Misschien heb je gelijk. Soms vind ik 't inderdaad jammer dat ik een programma heb gemist. Het komt zelfs voor dat ik iets stoms zit te kijken omdat ik zappend toevallig daarbij ben terechtgekomen, terwijl er op een andere zender wel iets leuks was. En ik had het kunnen weten als ik mijn gids eerder had geraadpleegd!

Vaker nog denk ik: ik heb deze week niets gemist. Maar het meest van alles denk ik: wat ben ik blij dat ik de tv-gids niet aan het begin van de week heb gelezen. Dan had ik eerst moeten lezen wàt er op die 36 of meer zenders kwam, en vervolgens nog een keuze uit dit aanbod moeten maken. Ik moet er niet aan denken!

Ik kan het me inmiddels veroorloven om iets te missen, ik hoef alles niet meer te zien of te weten. Dat noemen ze nu levenservaring – en ik mag dat zeggen, ik ben inmiddels de magische grens van 40 jaar gepasseerd. Maar dan denk ik aan die vele jonge mensen die zich dat niet kunnen veroorloven. Ze worden geconfronteerd met een enorm keuzeaanbod. Wat ga ik studeren? Wat ga ik in het weekend of met de vakantie doen? Ga ik wel of niet met die leuke jongen op stap? Welke kleren doe ik vandaag aan?

Kerk en onderwijs vormen voor jongeren één zender tussen velen, die bovendien niet altijd een plaatsje hebben op hun internetprovider of in hun tv-gids. Een enkeling kiest bewust, een ander komt er toevallig bij terecht en blijft wat langer hangen. Dat ze niet op dit programma afstemmen, is lang niet altijd het gevolg van geen interesse. Nee, er zijn al zoveel andere dingen te doen en te bezichtigen, die op dat moment misschien belangrijker en in ieder geval leuker zijn.